

'Ik was niet klaar voor het vaderschap'

Zijn verhaal

Paul van Buuren (40, webdesigner) heeft sinds drie jaar een latrelatie met Amoorah.

„Ik zie ze nog zitten op het strand van Scheveningen. Sam was vier en Sterre was twee, en we moesten ze vertellen dat papa en mama uit elkaar gingen. Sam zei: 'Jullie moeten elkaar een hand geven, sorry zeggen en beloven dat je het nooit meer zult doen.' Als ik daaraan denk, schiet ik weer vol. Maar toch: kinderen zijn beter af met ouders die gelukkig apart leven dan met ouders die steeds ruziemaken. En we hebben van het begin af aan ons best gedaan om het hun zo makkelijk mogelijk te maken. Zo ging ik de eerste jaren, als ik voor de kinderen zorgde naar ons oude huis, Jolanda vertrok dan naar elders.

„We hadden elkaar leren kennen bij een studententoneelvereniging. Jolanda was scherp, intelligent, ze had vaak zinnige inzichten. Het was een genot om met haar te praten en te discussiëren. Ze was ook zeer ambitieus, meer dan ik. Op den duur miste ze, denk ik, iemand tegen wie ze op kon kijken. En ik miste de speelsheid, de liefde en de romantiek van onze begintijd.

„Toen Sam geboren werd, was ik 27. Een normale leeftijd om vader te worden, maar ik was er nog helemaal niet aan toe. Sam was vaak ziek, hij huilde veel. Jolanda voelde zich niet gesteund door mij. Ook al was ik afgestudeerd en had ik een baan, ik wilde het liefst nog als student leven. Veel met vrienden in de stad hangen. Maar we woonden in een nieuwbouwwijk in Krimpen aan den IJssel, waar niets te doen was. Alsof ik in een winterslaap gesukkeld was. Wat er om me heen gebeurde, interesseerde me steeds minder.

„Jolanda is na de scheiding lang een 'tjgermoeder' geweest, ze gaf mij weinig ruimte om op mijn eigen, lossere manier een vader te zijn voor de kinderen. Maar ze is milder geworden. En ik zie steeds meer dat zij het toch wel heel goed gedaan heeft, als moeder.”

Paul en Jolanda waren bijna negen jaar samen en hebben een zoon, Sam (14) en een dochter, Sterre (12).

Paul en Jolanda in het reuzenrad aan de Theems (2004)

Uw verhaal in deze rubriek? Mail naar exgenoten@nrc.nl

'Ik dacht snel: dan doe ik het zelf wel'

Haar verhaal

Jolanda Koorevaar (40, coach en hoogbegaafdheidsdeskundige) kreeg met Siemon dochter Sarah-Joy (3).

„Tijdens een weekend van het studententoneel zag ik Paul voor het eerst. Een wilde bos krullen en een maf hoedje op. Hij was creatief, autonoom, een levensgenieter. Zelf was ik heel serieus. Iemand die binnen de lijntjes bleef. Ik vond Pauls spontane, speelse manier van leven bewonderenswaardig, bevrijdend ook. „Het duurde even voor Paul ook wilde samenwonen. Als grote mensen samen een huishouden voeren, daar had hij aanvankelijk geen zin in. Ik was ook degene met de kinderwens. In mijn jeugd was ik ziek geweest, waardoor ik verminderd vruchtbaar was. Ik wilde heel graag een gezin, en hoe langer ik wachtte, hoe kleiner de kans dat het zou lukken. Achteraf gezien heb ik te weinig rekening gehouden met Paul, die in een andere levensfase zat.

„Wonderlijk genoeg raakte ik heel snel zwanger. Ik was dolgelukkig, en ging naar de stad om voor Paul een knuffeltje te kopen, een ooievaar. Ongeduldig wachtte ik die avond op hem. Ik zag het helemaal voor me: ik zou het vertellen, hij zou me optillen en in het rond zwaaien. Maar hij zuchtte diep en zei: 'Jezus Christus. Doe mij maar een biertje.'

„De manier waarop Paul de vaderrol vervulde, was voor mij een grote teleurstelling. Later besepte ik dat ik hem de kans niet heb gegeven om in die rol te groeien. Dan doe ik het wel zelf, dacht ik al snel. Hij ging steeds meer zijn eigen gang, was veel weg met vrienden, en als hij thuis was, zat hij achter de computer en vluchtte in de digitale wereld.

„We hebben voor de scheiding weinig woorden gehad, wel vond ik het daarna moeilijk om de kinderen aan Paul over te laten. Een van de eerste keren trapte Sterre in een spijker en viel Sam van de trap. Maar het ging steeds beter, ook omdat ik hem niet meer op de vingers keek. Hij is verantwoordelijker geworden, ik ben lossere geworden.”

Brigit Kooijman